



Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

33. D. B. Virgine, quomodo vixerit post adventum Spiritus S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO XXXIII.

*Qualiter vixerit post adventum
Spiritus sancti.*

PUNCTUM PRIMUM.

EVangelica vota servavit, non solitariam a-
gens, sed communem vitam, quo alijs et-
iam prodesset. I. *Paupertatis* votum fecit (nisi
antea fecerat) vivens ex communibus, quæ di-
videbantur, prout cuique opus erat, contenta
tenui victu & vestitu, memor fellis & aceti, at-
que nuditatis Filij sui in cruce.

I.
B. Vir-
ginis
pauper-
tas.

II.
Obedi-
entia.

II. *Obedientiam* perfectè coluit non solum
circa mandata Evangelica Filij sui, verum etiam
circa omnes Petri & Apostolorum constitutio-
nes & decreta, exprimens in seipsa vivam ima-
ginem obedientiæ Filij sui, & sic eum in spiritu
suo quasi iterum parturiens: pariat utinam il-
lum etiam in me.

III.
Castitas.

III. *Castitatem* Angelicam perseveravit cu-
stodire. Unde meruit ab Ecclesia invocari: *Vir-
go virginum*, imo virginitas ipsa, cum canit: *San-
cta & immaculata virginitas, quibus te laudi-
bus efferam?* Porro ut Arca Testamenti ex li-
gnis imputribilibus compacta, auro insuper
contecta fuit, ita Virgo Mater castitati adjecit
aliarum custodiam virtutum.

IV.
Mode-
stia.

IV. Inerat *modestia* in omni motu, gestu-
que corporis, index internæ compositionis. *Par-
ca sermonis*, non nisi necessaria, & ea paucis,
sub-

submissèque proloquens : quam ei laudem tribuit Sponsus , *Sicut vitta coccinea labia tua*, quippe astricta, & minimè diffluentia, & charitate rubescentia *Abstinens cibi*, usquequo vivere posset, & quidni jejunaret, ablato Sponso? *Vigil* semper, nisi gravante necessitate, & tunc quidem *cor ejus vigilabat*, versans mente cœlestia, quæ in vigilia tractaverat. *Sollicita* in externis obsequijs, vel divini cultus, vel commo-
 di proximorum, vel domesticorum. Denique *omni custodia servans cor suum, quia ex ipso vita procedit*, intenta sensibus foris custodiendis, soli Deo intus placere studens. *Solita*, inquit Ambrosius, *arbitrum mentis, non homines, sed Deum querere.*

Cant. 4. 31.
 V.1
 Abstinencia.
 VI.
 Vigilantia.
 Cant. 5.2
 VII.
 Custodia cordis.
 Prov. 4. 23.

PUNCTUM II.

STudium orationis & contemplationis viguerunt semper in B. Maria : sed ut aliæ virtutes, ita etiam ipsæ incrementum in dies acceperunt. 1. Aberant illa quatuor impedimenta, quæ Bernardus recenset, *culpa mordens, cura pungens, sensus egens, irruentia imaginum corporearum phantasmata.* Mala quadriga animam à Deo abducens, in quam convenit illud sponsæ: *Anima mea conturbavit me propter quadrigas.* Aminadab. 2. Inerant summo gradu omnes illæ virtutes, quibus tanquam alis elevatur anima in contemplationem, *Fides* mysteriorum viva, *Fiducia* in Deum magna, *Humilitas* profunda, *Charitas* ardens, *Sapientia* & reliqua Spiritus sancti

Oratio & Contemplatio.
 1.
 Sine impedimentis.
 Cant. 6.
 11.
 2.
 Quibus virtutibus oratio ferebatur.

Cant.

3. 6.

3.

4.

5.

6.
Com-
municat
quoti-
die.

sancti dona eximia : ut admirantes Angeli dicerent tunc maximè, si unquam aliàs : *Qua est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi e aromatibus myrrha & thuris, & universi pulveris pigmentarij ?* 3. Obibat loca, ubi mysteria Redemptionis patrata fuerant, magno sensu illa recolens, & inde mirificè illustrata. 4. Continuabat orationem etiam inter labores manuum, & in somnis etiam erudiebatur, ut Patriarcha Jacob. 5. Percipiebat extraordinarios sæpe favores præ Sanctis alijs, de quibus legitur ; vel quod facie ad faciem eis loqueretur Deus, ut Moyfi ; vel quod ad tertium cælum rapti, audierint arcana verba, ut Paulus ; vel quod spiritu elevati fuerint ad prænoscentia futura, ut Joannes ; vel quod gloriam Dei viderint, ut Stephanus. 6. Communicabat quotidie cum fide, reverentia, & devotione incredibili, memorans, quomodo eundem olim utero gestasset, lactasset, contrectasset, fructumque referens, qualem oportebat ex tam excellenti dispositione, qua ad communicandum accedebat.

PUNCTUM III.

Salutem
anima-
rum cu-
rat o-
rando.

Zelus gloriæ Dei, & salutis animarum. 1. Cooperabatur, ardentissimè orando, tum pro ipsis Evangelij præconibus, ut essent efficaces, tum pro convertendis, ut emollirentur, & pro ipsorum martyrum constantia, ita ut tantæ illæ primi temporis conversiones peculiariter ipsi

ipsi acceptæ referendæ sint. 2. Promovebat salutem proximorum ipsa ejus vitæ sanctimonia, ut stupori esset, & divinum quid, sicut ait Areopagita, præ se ferret. 3. Juvabat etiam verbo doctrinæ, quando illa pro ipsis Apostolis altius erat de divinis edocta, & conveniebatur à remotioribus quoque partibus, unoquoque illam videre ac alloqui desiderante, ut affirmat Ignatius. Quin est traditio, sicut olim ad montana excurrit, ut sanctificaret Præcursores: ita per hoc tempus ad varia loca fuisse profectam, ut Fideles confirmaret. 4. Patiebatur à Judæis obtreccionem, sicut ejus Filius, & de illorum incredulitate, & aliorum lapsibus agebatur, zelo Dei ipsam comedente.

PUNCTUM IV.

Quomodo B. Virgo operabatur. Nimiram toto conatu, secundum omnem virtutem à Deo acceptam, & quia charitas illius erat intensissima, eliciebat actus intensissimos. Porro Deus bene agentes statim remunerat incremento gratiæ & charitatis; quo fiebat, ut proximi actus elicerentur duplo perfectiores, atque ita progrediendo, fieret auctio meritorum inestimabilis.

Hinc est quod B. Virgo perfectissimè implevit præceptum dilectionis Dei ex tota mente, corde, anima & viribus. Item illud: Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra; idque in parvis æquè ac magnis rebus. Denique novis semper

2.
Exemplo

3.
Verbo.

4.
Adversa
patitur.

Aug-
mentum
virtutū.

Dilectio
Dei in
summo
gradu.
Deut.
9. 5.
Matt.
6. 10.

per profectibus intenta fuit, quotidie mutans fortitudinem, novásque pennas assumens, & exultans ad currendam viam. *Quam pulchri sunt gressus tui, filia Principis! progredieris quasi aurora consurgens usque ad perfectam diem.*

MEDITATIO XXXIV.

Transitus B. Virginis à vita mortali, &c.

PUNCTUM PRIMUM.

P Ræparatio per ardentia desideria videndi Deum: Nam, cum semper arsit post Ascensionem Filij, tum maximè postremis annis, cum appropinquabat tempus: nec id tædio laborum, sed puro amore Dilecti. Et quia versata erat in sacris litteris, inde seipsam magis accendebat. *Modo sibi ipsi loquens, dicebat: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! Nunc verò: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum. Educ de custodia animam meam ad confitendum tibi. Interdum Angelis ipsam visitantibus: Nuntiate dilecto meo, quia amore langueo. Nihilominus voluntatem suam divinæ subiciebat: Desiderium habens dissolvi & esse cum Christo: parata tamen permanere in carne, si propter alios esset necessarium; quod & Paulus sentiebat, & Martinus: sed ubi appropinquare diem sensit, tum verò se totam in affectus effundens, dicebat: Fulcite me floribus*